

Kinshoferovy skály v diamirské stěně Nanga Parbatu. Počasí se s námi nemazlilo. Bouřku a blesky na osmišticové hoře jsem při lezení naštěstí zažil jen dvakrát. Neschováte se!

Já a Martin Minařík při návratu z dvouměsíční expedice K2 - Brod Peak. Můj největší váhový úbytek byl 11 kg. Tak vypadá člověk, který si užívá hor plnými doušky...

Po našem návratu padla zásadní věta: „Tak už by to chtělo vylézt všechno, ne?!“ První myšlenka na Korunu Himálaje, i když ne z mé hlavy. Osmiřticovek je čtrnáct. Měl jsem jich v té době šest. Ale přišly neúspěchy. Rok 2006, kdy jsem to musel obrátit na dohled vrcholu Dhaulágirí. Navíc lekce v podobě toho, že tým je to nejdůležitější. Špatná volba spolulezců. Následující rok jsem měl zaplacené permity najednou na K2, Gašerbrum I a II. Fatálně jsem si rozdrtil prst na pravé ruce při stavbě BC pod K2! Slzy bolesti, zoufalství, smutku, vrtulník a cesta domů... A čtvrtý neúspěch na K2. Moje kamera zaznamenala: „Pokud je budu chtít vylézt všechny, musím se vrátit!“ Ta slova patřila Dhaulágirí. Vrátil jsem se až v roce 2008 a byla to

Další sportovní i životní příběhy Radka Jaroše najdete v autorských knihách popisujících jeho horolezeckou kariéru nejen v nejvyšších pohořích světa.

www.radekjaros.cz

poslední expedice se Zdeňkem Hrubým. Lezli jsme spolu ve vysokých horách dlouhých deset let. Cílem byl průstup východní stěnou Dhaulágirí a přesun na Annapurnu. Bohové to ale chtěli jinak. Záchrana legendy Himálaje, Artura Hajzera, zmařila naši aklimatizaci. Ani podmínky ve stěně ale nebyly ideální. Na vrcholu jsme nakonec stáli i přes Zdeňkův pád ve výšce 8000 m. Následující den jsem spouštěl na laně vyčerpaného Španěla. Jeho spolulezec bohužel zahynul. Počasí dál měnilo naše plány, laviny a místní agentury nás nepustily na Annapurnu. Zvolili jsme proto náhradní cíl, na východě Nepálu nádhernou Makalu. Španělé nás vzali vrtulníkem do Pokhary, Poláci nám pro

Rok 2007. Moje čtvrtá výprava na K2 trvala opravdu jenom krátce. I takhle může vypadat konec expedice. Fatální zranění půl hodiny po příchodu do základního tábora.

Příprava na budování plošiny v severním hřebenu Dhaulágirí při neúspěšné expedici 2006. Už tehdy mě napadlo, že pokud se sem budu vracet tak to bude v kombinaci s Annapurnou na obzoru.

Zdeňk Hrubý ve výšce 8000 m na Dhaulágirí. Zhruba tady jsem se otáčel k sestupu dva roky před tím. Někdy si zachránit život je zcela jednoduché...

změnu vyfoukli nosiče a my museli čekat na expediční materiál 14 dní. Blížil se konec sezóny a monzun, přesto jsme to nevzdali. Byl to obrovský risk. Navíc, týdenní pokus o Makalu stál každého přes 30 tisíc dolarů. Zdeňk pro vyčerpání vzdal v sedle Makalu-La. Já jsem byl jediný, kdo v daný rok stanul v jarní sezoně na dvou osmiřticovkách, a to v rozmezí 20 dnů! A měl jsem jich už osm – tedy více než polovinu. Vždycky mě rozesměje, ale i rozesmutní, když někdo rozvíří debatu, zda jsem vůbec lezl na skalách. Malou odpověď může dát kniha *Pískáři*. Fotografie lezců v legendární cestě Klekání v Teplických skalách na Chrámových stěnách. Paradoxně jsme to my, lezci z Vysočiny. Pavel Jonák, já a Jirka Nešpor.

Sibiř. Pod vrcholem hory Járy Cimrmana. "Teď tady byl, museli jste se potkat v základním táboře...!" Ale Jára byl zvyklý, že často přišel jako druhý.

Rok 2008 a sedlo Makalu La. Sem jsme se přesunuli po výstupu na Dhaulágirí. Po vyčerpávajícím dni právě slunce zapadá za masiv Lhotse a Mount Everestu. Úžasná romantika.

Pravděpodobně poslední společná fotka Zdeňka Hrubého a Martina Minaříka. To už bohužel nebyli kamarádi. Ješitnost a soupeření není dobrá kombinace do hor.

Pravda, vyváděl Pavel. Já se ale právě vrátil z expedice na K2! S Pavlem jsme toho vylezli po světě strašně moc. Patagonie, peruánské Andy, skalní věže v africké Malí, Maroko, Indie, Thajsko, Jordánsko. A mohl bych pokračovat. Nikdy jsem nebyl zaměřen na prvovýstupy, ani na Vysočině v mých nejlepších „skalářských“ letech. Nenacvičoval jsem extrémně těžké cesty. Než bych trénoval jednu takovou, raději jsem jich vylezl deset na hranici vlastní výkonnosti. To je moje radost i filozofie. Žít a užít. Měl jsem tu čest být i sportovním náčelníkem výpravy Járy Cimrmana na Sibiř. A protože moje partnerkou byla dlouhé roky letuška, ještě před cestou za Korunou světa jsem poznal obrovský kus zeměkoule. Ale Himálaj je můj život.

A skutečnost. Totálně vyčerpaný Zdeňk, který následující den velice správně vzdal výstup na Makalu. Tehdy ještě správně odhadl, kde jsou jeho hranice.